

Literatura Jihu je významnou součástí americké literární scény již od dob Edgara Allana Poea. Žánr gotického románu byl hojně využíván od samého začátku, neboť se mnoha autorům jevil jako nejvíce vhodný pro vyjádření zvláštností jižanské společnosti a jejich konvencí. Gotično je součástí světové literatury od dob evropského Romantismu a jako takové ovlivnilo mladou americkou literaturu konce osmnáctého století. Samo prošlo hlubokým vývojem během těch necelých dvou století, které dělí Charlese Brockdena Browna, prvního autora gotického románu v Americe, od Flannery O'Connor a Walkera Percyho, dvou výrazných postav povalečné jižanské literatury, jejichž práce je hlavním tématem této diplomové práce. Z tohoto důvodu je třeba zabývat se nejprve původem a vývojem žánru gotiky v Evropě i ve Spojených státech a poté je možné přinejmenším pochopit povídky O'Connor a Percyho romány.

Tim se tedy zabývá první třetí kapitoly práce, počátky žánru v Anglii osmnáctého století, jeho začátky v Americe a vývoj na Jihu. Kapitoly čtvrtá a pátá jsou věnovány analýze prád dvou moderních spisovatelů, v jejichž díle se odráží jak gotika, jak ji stvořil Horace Walpole v roce 1764, tak moderní přístup k žánru i literární tvorbě jako takové. Hlavním dělem analýzy povídek "Everything that Rises Must Converge," "A Good Man Is Hard to Find," "Good Country People," a "Artificial Nigger" je odhalení zdroje pocitu úzkosti členů moderní jižanské společnosti, jehož vztah s okolím je hluboce ovlivněn typicky gotickým vlivem minulosti, minulých hříchů a pocitu viny na přítomný život jednotlivce.